

خاک

۱۹ ژانویه ۲۰۱۹

اولین قطره باران

خوش آن، بوی آنزیم‌هایی است که ترشح می‌کنند. جنوسمین. پتريکور. آنچه ما بوی خاک می‌نامیم، در واقع فریاد شادی میلیاردها موجود زنده است. سطح خاک خشک می‌خورد و خیس شدن شروع می‌شود، فعالیت میکروارگانیسم‌های خاک به حداکثر می‌رسد. با دیدن آب بیدار می‌شوند — و بوی لحظه‌ای که اولین قطره‌های باران به

رفتار کنید، خاک هم همان‌طور با شما رفتار می‌کند دوستان. وقتی حتی ناآگاهانه با آن بد رفتار می‌کنید، خاک هم محصول نمی‌دهد، بد رفتار می‌کند. «هر طوری با خاک»

شود، بی حاصل می‌شود. این یک استعاره نیست، یک واقعیت بیوشیمیایی است. رابطه انسان-خاک، میکروکوسموس همه روابط اکولوژیک است. دقیقاً همان چیزی است که در منطقه GAP اتفاق افتاده. خاک آنچه به او می‌شود را برمی‌گرداند: اگر مراقبت ببیند، برکت می‌دهد؛ اگر نادیده گرفته می‌کند، ظرفیت ننگ‌داشتن آب در خاک را کاهش می‌دهد. آبیاری بیش از حد مواد غذایی خاک را حل می‌کند، به مشکل شوری منجر می‌شود — این تجاری اکسیدهای نیتروژن تولید می‌کنند — گاز گلخانه‌ای ۳۰۰ برابر قوی‌تر از دی‌اکسیدکربن. مصرف مکرر کود شیمیایی ترکیبات نمک انباشته با حافظه. در هر گرمش میلیاردها میکروارگانیسم جای دارد و این موجودات، بسیار قدیمی‌تر و بسیار مقاوم‌تر از انسان‌ها هستند. کودهای نیتروژنی خاک یک بستر بی‌جان نیست — یک سیستم زنده است، ارگانیسمی

رهایی کشاورزی در ترکیه است — اما تعاونی‌سازی باید نابرابری ساختاری را مورد توجه قرار دهد، نه اینکه به یک واژه نهادی تبدیل شود. شده اما با گردهم‌آیی سازمان‌هایی با منابع مالی و انگیزه‌های متفاوت، آسیب‌پذیری اجتناب‌ناپذیر شده است. سازماندهی کشاورزان، پیش‌نیاز ۲۰۰۴ یک مبارزه ادامه‌دار است — مقاومت رادیکال علیه کنترل شرکت‌ها بر بذر. پلتفرم علیه تجاری‌سازی آب بعد از فروم جهانی آب ۲۰۰۹ تأسیس اینکه کوچک‌ترین چیزها جلا داده می‌شوند در حالی که برخی حقایق کنار گذاشته می‌شوند — به این راه وارد شده است. پلتفرم ضد GMO از سال عادی تا نماینده اتحادیه، مدیریت اتحادیه، هماهنگ‌کننده پلتفرم را تعریف می‌کند. بعد از دیدن اینکه چطور علم دستکاری می‌شود — بعد از فهمیدن صدایی که بیش از ۱۵ سال در ریاست شاخه استانبول اتاق مهندسان کشاورزی کار کرده، سفری از شهروند

دهه ۱۹۶۰ افزایش بازده وعده داد — کشاورزان به نهاده‌هایی وابسته شده‌اند که نمی‌توانند بپردازند، و تخریب خاک وابستگی را عمیق‌تر کرده است. می‌دهد، مزرعه ناسودآور می‌شود، جمعیت جوان روستا را رد می‌کند — هم از ضرورت اقتصادی هم از گریز فرهنگی. «انقلاب» کشاورزی شیمیایی امنیت غذایی اما زمین‌های مورد استفاده قرار نگرفته. قیمت‌های کشاورزی در بازارهای کالای جهانی تعیین می‌شوند: پنبه چین پنبه ترک را شکست که نسل‌ها انباشته‌اند با خود می‌برد. در حالی که ترکیه ۴۰ میلیون هکتار زمین زراعی باران‌پرور (مزارع NADA) دارد — به اندازه هلند، با ظرفیت ترک ۲۲ میلیون هکتار زمین کشاورزی را رها کرده‌اند — مساحتی بزرگ‌تر از بلژیک. این فقط از دست دادن زمین نیست؛ هر مزرعه رهاشده، دانشی را ارقام دردناک هستند: در ۱۶-۱۵ سال گذشته کشاورزان

تغییر می‌کند شتاب می‌گیرد. سازماندهی بلندمدت به استحکام عاطفی و تضمین مادی نیاز دارد؛ بدون اینها حتی بهترین نیت‌ها هم ذوب می‌شوند. با چه چیزی بجنگند — انرژی، آب، بذر. پراکنده شدن به همه جا به خستگی پلتفرم و فروپاشی منجر می‌شود — این فروپاشی وقتی شرایط سیاسی فعالان باید انتخاب کنند

بدون کار، اکولوژی وجود ندارد

گرفتن را کارگران با کمترین درآمد، کم‌محافظت‌ترین‌ها، می‌برند. عدالت کار، یک مسئله اکولوژیک است — و اکولوژی بدون عدالت کار کامل نمی‌شود. توخالی است — حتی فریبنده. قرار گرفتن در معرض آفت‌کش مستقیماً سلامت کارگران را تحت تأثیر قرار می‌دهد، اما سنگین‌ترین بار این قرار می‌کند اما شرایط کار را نادیده می‌گیرد. اگر تولید ارگانیک و پایدار در یک منطقه معنا دارد اما استثمار کارگر در حال افزایش است، این پایداری تحقیقات کشاورزی اکولوژیک تولید را بررسی

کشاورزی چرا Cizre، Şırnak؟ چرا آنجا؟ جغرافیای سیاسی-اقتصادی تعیین می‌کند که مشکلات اکولوژیک کجا ظاهر می‌شوند و دیده می‌شوند. «کارگران فصلی»

تحت شرایط جدید دیگر نمی‌توانند مثل قبل تولید کنند؛ جغرافیای فضایی تغییر کرده — کار به مناطق مختلف، شرایط مختلف منتقل شده است. تغییر کرده — از کشاورزان خرده‌پای که درآمد را تکمیل می‌کنند به کارگران کاملاً بی‌زمین، کاملاً آسیب‌پذیر؛ تولیدکنندگان تغییر کرده‌اند —

که مشکلات اکولوژیک کجا ظاهر شوند و دیده شوند. از دهه ۱۹۹۰ تحول روستایی در سه سطح اتفاق افتاده: پروفایل کارگران فصلی کشاورزی مشترک بوغازیچی و Paris 8 — روی تحول روستایی و کار مهاجر کار می‌کند. بازتاب روش شناختی: جغرافیای سیاسی-اقتصادی تعیین می‌کند خوانده، از سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۵ تحقیق میدانی گسترده‌ای در Adana, Mersin, Manisa, Bursa, Cizre انجام داده — الان در برنامه دکترای جامعه‌شناسی متولد استانبول (۲۰۰۶)، جامعه‌شناسی دانشگاه استانبول، که در مؤسسه آتاتورک بوغازیچی کارشناسی ارشد

کار می‌کنند. این تصادفی نیست، ساختاری است — محصول سیاست‌های دولت ترکیه (آسیمیلیسیون، مصادره زمین) و بحران‌های جهانی پناهندگان. در سطح متوسط — برخی دچار بی‌زمینی ناشی از جابجایی اجباری دهه ۱۹۹۰ — پناهندگان سوری پایین‌ترین دستمزد، گاهی بدون هیچ دستمزدی در کار کشاورزی سلسله‌مراتب قومی وجود دارد: کارگران ترک بالاترین دستمزد را می‌گیرند، کارگران کرد

کارکنان جامعه مدنی از رشته‌های مختلف. شبکه تحقیقات روستایی و شبکه‌های مهاجرت (انستیتو مطالعات آناتولی) به تازگی تأسیس شده‌اند. سال آنجا زندگی می‌کنند ایجاد می‌شود. شبکه ارتباطی مهاجرت کار فصلی از سال ۲۰۱۰ دو بار در سال تشکیل جلسه می‌دهد — محققان، فعالان، برای جمعیت‌های سوری و کرد آواره در Adana-Mersin. اینها اردوگاه‌های فصلی موقت نیستند؛ جوامع گیرافتاده، بی‌خروج، مردمی که سراسر جنو-فضایی الگوهای کار و جریان‌های مهاجرت با QGIS انجام می‌شود. مفهوم «گتوی روستایی» پدیدار می‌شود — اردوگاه‌های چادری دائمی نقشه‌برداری

هستند که تحقیقات کشاورزی اکولوژیک نادیده می‌گیرد. بدون کار اکولوژی، بدون اکولوژی کار قابل درک نیست — اینها مبارزه‌های جدا نیستند. کار کودکان، شکاف دستمزد جنسیتی، مال‌زدایی — آسیب‌پذیری ایجادشده توسط بی‌زمینی — اینها واقعیت‌هایی

سؤال باز است: بدون درک کار چطور اکولوژی را درک خواهیم کرد؟

رابطه اعتماد

را با جنبش مقاومت نیروگاه برق آبی و تجربه دره Alakir شکل داده — سفری که از دوره کارورزی پرماکالچر تا کار جامعه غذایی تکامل یافته. معلم موسیقی، زنی که اشتغال دولتی یا بخش خصوصی را رد کرده، آگاهی محیط‌زیستی‌اش

ادغام می‌کند — پاسخ به پراکندگی دانش. پلتفرم صفر پسماند: فراتر از بازیافت، رد پسماند از منبع تولید — تحول مصرف، نه فقط مدیریت پسماند. خانوارهای کشاورز به طور منظم پایش و ارزیابی می‌شود. Ekorita: نقشه اکولوژیک تعاملی که مکان‌های اکولوژیک، انجمن‌ها، اخبار و پیشنهادها را برقرار می‌کند. نه فقط پایداری محیط‌زیستی بلکه عدالت رابطه رعایت می‌شود — شرایط کار، اشتغال پناهندگان، دینامیک‌های جنسیت اجتماعی در تعاونی Kadıköy: رابطه مستقیم تولیدکننده-مصرف‌کننده

«نیت خیلی زیاد است اما در بخش فعال بودن الان کمی راکد هستیم.»

از سازمان‌های مرکزی NGO مقاوم‌تر و از نظر سیاسی معنادارترند. رابطه اعتماد — نه قرارداد، بلکه رابطه رو به رو — پایه اقتصاد جایگزین است. (فروشگاه Kadıköy) همبستگی ایجاد می‌کند، ردپای کربن را کاهش می‌دهد، رابطه اعتماد ایجاد می‌کند. شبکه‌های کوچک مقیاس، توزیع‌شده، و تعاونی‌ها با سازماندهی افقی کار می‌کنند — تصمیم‌گیری مبتنی بر توافق، بدون سلسله‌مراتب، مشارکت برابر، شفافیت. دیدار فیزیکی ماهانه جوامع غذایی

شروع مجدد هر بار کمی سخت‌تر می‌شود. شرایط مادی — زمان، مکان، تضمین درآمد — بدون اینها آرمان سازماندهی افقی در هوا می‌ماند. نه فقط یک مشکل فردی بلکه ساختاری است. پایداری بر پایه داوطلبان یک ضعف ساختاری است: مردم خسته می‌شوند، پروژه‌ها متوقف می‌شوند، بدون امتیاز دادن به اصول سخت است. پروژه Ekorita به دلیل محدودیت منابع الان راکد است. نیت زیاد است، کنش پایدار کم — این اما خستگی داوطلبان واقعی است. مقیاس‌پذیری

فردی به سازماندهی اجتماعی است. یک بار در ماه در یک فروشگاه در Kadıköy گرد آمدن — این قدر ساده یک عمل، این قدر عمیق معنا دارد. این سفر از معلمی موسیقی تا پرماکالچر، از مقاومت نیروگاه برق آبی تا تعاونی غذایی، داستان تکامل تحول

بزرگ‌ترین میکروبوها

عمل هنری خاک است. در سال ۲۰۱۴ تحقیق کارشناسی ارشد روی هنر خاک در ترکیه، آموزش تصویرسازی علمی، دکترای روی گفتگوی بدن-طبیعت. متولد Ordu — بزرگ شده در غنای اکولوژیک دریای سیاه — اسکان در آنکارا برای دانشگاه یک تجربه آواره‌گی بود. این تجربه، آغاز

به استانبول، آنکارا، قونیه. میکروبوها نهایی‌ترین بازماندگان هستند — حتی بعد از ویرانی هسته‌ای هم زنده می‌مانند. ما موقتی‌ایم، آنها دائمی. الهام گرفته: اگر میکروبوها دست‌ها و اسپری رنگ داشتند، همه جا «بزرگ‌ترین میکروبوها» می‌نوشتند. در بیش از ۳۵۰ نقطه در پاریس، گسترش اکولوژیک — خود فضا ماده و پیام می‌شود. «بزرگ‌ترین میکروبوها» — پروژه هنر اجرایی/خیابانی ادامه‌دار. از استعاره یک نویسنده چینی ابتکار هنر معاصر (۲۰۱۳) Pelisiyar): مداخله در فضاهای تاریخی متروک و دگردیسی‌یافته

«حتی اگر بشریت روی این سیاره‌ای که در آن زندگی می‌کنیم نابود شود، آنها به زندگی ادامه خواهند داد.»

دارند فرآیندهای طبیعی را عمیقاً احساس نمی‌کنند — با ادراک کشاورز نزدیک شدن لازم است: مشاهده مداوم، تحلیل دقیق، پیوند عاطفی عمیق. جسمانی. بدن، ناظری نیست که از بیرون چشم‌انداز را تماشا کند، بلکه بخشی زیست‌شناختی از آن است. بسیاری از هنرمندانی که به اکولوژی علاقه تا فهمیدن اینکه تاریخ هنر شامل هنر خاک (از دهه ۱۹۶۰ به بعد) می‌شود، تا عمیق کردن تصویرسازی علمی گیاهان ترکیه، تا تبدیل اجرا به اکولوژی تکاملی از دیدن طبیعت و هنر به صورت جدا،

اگر بشریت در این سیاره نابود شود میکروپها به زندگی ادامه خواهند داد. استثنائگرایی انسانی ممکن است بزرگ‌ترین مانع تفکر اکولوژیک باشد. حرکات — نه تکی بلکه جمعی، نه خطی بلکه پویا، نه خطی — ادامه می‌یابند. مردم از استعمار فضا، کشاورزی در مریخ صحبت می‌کنند — اما حتی تدریس آکادمیک (در قونیه، دور از آنکارا). حرکت کردن — گذار از فعالگری مبتنی بر امید به فعالگری مبتنی بر حرکت. امید نمی‌کنی، حرکت می‌کنی. محیط‌زیست با اپراتورهای بولدورز در استانبول — تبدیل قدرت ویرانگر ماشین به قدرت ترمیمی. تحقیق فرهنگ باغ و چشم‌انداز در پاریس، پروژه D8M: همکاری بازسازی

بازارهای تولیدکنندگان

کشاورزی، خوراک‌شناسی) با هم. شبکه‌های تولید-مصرف روابط شهری-روستایی را شکل می‌دهند — درک این شبکه‌ها، درک سیستم غذایی است. — محقق طراحی متمرکز بر صنعتگری، ابزار، یادگیری با انجام. در چارچوب تحقیق چهارمین بینال طراحی، بازارهای کشاورزی حوضه Karacasu، فارغ‌التحصیل Yıldız، کارشناسی ارشد تکتونیک دیجیتال (IaaC بارسلونا)، مدرس دانشگاه Bilgi، محقق روش‌های تولید دیجیتال در آی‌تی‌یو طراح معمار

بازار — چادرهای رنگارنگ و روکش‌ها که نوع محصول را نشان می‌دهند —، پروفایل تولیدکنندگان، دانش بین نسلی، زیرساخت‌ها، حاشیه سود. در تحقیق میدانی ۲۰۱۷-۲۰۱۸ نقشه‌برداری شده: تغییر فصلی و کارکرد اجتماعی بازارهای تولیدکنندگان، زنجیره‌های تأمین، زیباشناسی چادر

سومی هستند که در آنها مهارت تولیدکننده (کیوریشن فراوانی) با تمایل مصرف‌کننده به درگیر شدن ملاقات می‌کند: Vildan Teyze در Tire. فقط فیزیکی نیست، بلکه معرفتی است. نه تحلیل طرف تولید نه تحلیل طرف مصرف کافی است — تحلیل رابطه مرکزی است. بازارها فضاهای به عنوان مصرف‌کنندگان غذای محلی و ارگانیک، آگاهی ما چقدر عمیق است؟ فاصله بین دستی که محصول را می‌گیرد و دستی که آن را کاشته، ساخته — آماده‌سازی باغ، برپایی بازار، فروش — برای حداقل حاشیه سود. این ۴۰ ساعت، کار پنهان پشت گفتمان «غذای محلی» را آشکار می‌کند. چرخه کار ۴۰.

نیست، بلکه مکان مبادله دانش است. رابطه تولیدکننده-مصرف‌کننده، فراتر از منطق بازار یک شبکه اعتماد ایجاد می‌کند — یا می‌تواند ایجاد کند. تحت چه شرایطی؟». چادرهای رنگارنگ نوع محصول را نشان می‌دهند، تنوع فصلی کارکرد اجتماعی را بازتاب می‌دهد — بازار فقط یک مکان خرید از طریق Instagram به طور آگاهانه استفاده شده — برای انتقال گفتگو از سؤال «این چیست؟» به «از کجا می‌آید؟ می‌دانی چه کسی کاشته؟» مقیاس‌های متفاوت روابط متفاوتی آشکار می‌کنند: منطق تولیدکننده در سطح مزرعه، اساساً از ارائه بازار متفاوت است. مستندسازی بصری

معماری خاک

اجباری — خانواده از روستای روستایی به Kızıltepe شهری منتقل شده. شاهد تبدیل دوستان دوران کودکی به کارگران فصلی کشاورزی است. منطقه ۲۵) Sultan Şemus درجه در برابر ۴۰ درجه Mardin؛ منطقه سبز نادر) بزرگ شده. در سال ۱۹۹۳ در طول درگیری کردی مهاجرت به سنت هزارساله صوفیه قادریه می‌رسد، از آموزش مدرسه به مدرسه رسمی گذار کرده، با دانش کشاورزی پدر بزرگ و نگرانی چشم‌انداز متولد Mardin، که خانواده‌اش

غیرفعال مالکف (برج باد) خانه Harran — آجر گلی، adobe، سیستم‌های چند لایه‌ای که از خاک به عنوان ماده اولیه عایق‌بندی استفاده می‌کنند. اسکان کارگران از ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۷ — ۱۵ سال تغییر، در تصاویر ماهواره‌ای خوانده می‌شود. پیشنهاد معماری خشت الهام گرفته از تکنیک خنک‌سازی کانتینری برای کارگران فصلی کشاورزی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روی معماری خاک و طراحی پایدار است. تحلیل Google Earth تکامل فضایی همکاری دانشگاه Medipol استانبول در Sarıcakaya اسکی‌شهر — در منطقه میکرو اقلیم که Astragalus می‌رویانند — روی طراحی مسکن TÜBİTAK (دبیرستان)، دو پنتنت روی مسکن کانتینری، فعالیت دانشجویی، مسابقات ریاضی و شطرنج — ذهنی چندوجهی. الان در حال دکترا با پروژه شتاب‌دهنده توربین بادی

بادمجان، فلفل) را خودشان بکارند. مسکن باکرامت، زندگی سالم، ظرفیت سازماندهی — اینها مستقیماً با تصمیمات معماری مرتبط هستند. برنامه اصلی: فضای مشترک آشپزی، فضاهای اجتماعی، ادغام پرماکالچر — کارگران محصولات خودشان (گوجه‌فرنگی،

اکولوژیک را در خود جای می‌دهد. نه اختراع کردن، بلکه ضرب کردن؛ استفاده از خاک به عنوان ماده اولیه عایق‌بندی؛ طراحی سیستم‌های چندلایه. «معماری بومی — سکونتگاه‌های شکل‌گرفته ارگانیک Mardin — دانش

می‌کنند — این فضاها فقط مرزهای فیزیکی نیستند، بلکه مرزهای اجتماعی هم رسم می‌کنند. یک فضای زندگی باکرامت، بیش‌نیاز سازماندهی است. طراحی مسکن مستقیماً بر کرامت، سلامت و ظرفیت سازماندهی کارگر فصلی تأثیر می‌گذارد. کارگران فصلی در چادرها، کلبه‌ها، کانتینرها زندگی معماری از اکولوژی جدا نیست.

نظم فصلی از بین می‌رود. محصولات واحدهای اقتصادی نیستند؛ بردارهای فرهنگی هستند، حامل دانش، اشکال تجسم‌یافته روابط اجتماعی. یک محصول را حذف می‌کند، فرهنگ و سیستم‌های دانش مرتبط با آن را هم می‌زداید — اقتصاد خانوادگی برداشت فندق، مناسک اجتماعی، ریتم‌های زندگی اجتماعی را تغییر داده است. آیا یک فرهنگ کیوی شکل گرفته؟ فرهنگ در چه مدت زمانی شکل می‌گیرد؟ وقتی سیاست کشاورزی گذار از فندق به کیوی — تحولی که در Mardin اتفاق افتاده — کیوی فصل‌های برداشت جدید، دستوره‌های جدید، رویه‌های اجتماعی جدید آورده، اجباری ۱۹۹۳ قطع شده. این قطع، نه فقط جغرافیایی بلکه معرفت‌شناختی است: دانش وقتی آواره شود، مثل بذر کنده شده از خاکش، می‌خشکد. دانش کشاورزی پدربزرگ در منطقه Sultan Şemus — دانشی که نسل به نسل منتقل شده، با زیستن آموخته شده — با مهاجرت

باغ رومی و بذرها

بعد از گزی — مخصوصاً بعد از یادگیری پرماکالچر — «روشنگری» تجربه کرده. رها کردن کار نهادی و روی آوردن به تولید غذای شهری و خودکفایی. مهندس مواد، پنج سال در رسانه کار کرده،

خانگی طبیعی. نگرانی بذر — تکثیر و توزیع بذرها محلی، یک عمل تازه شروع شده. سازماندهی جامعه غذایی از طریق Yeryüzü Derneği. ممکن است. مبارزه حقوقی برنده شده اما رخوت بعدی، ضرورت درگیری مداوم را نشان می‌دهد. ساختن صابون — تبدیل مصرف شخصی به تولید رومی — باغ اشتراکی در Cehennem — بازیابی فضای عمومی علیه تلاش شهرداری برای تبدیل آن به کافه تجاری، اثبات اینکه کشاورزی شهری باغ

حقوقی به دست آمد، رخوت بعدی — ضرورت درگیری مداوم را یادآوری می‌کند. برنده شدن کافی نیست، حفظ آنچه به دست آمده لازم است. صابون، نگه داشتن بذر، راه‌اندازی باغ — اینها کنش‌های کوچک به نظر می‌رسند اما هر یک یک نقطه گسست از سیستم است. باغ رومی که با مبارزه ساکن شهر سرنوشت نیست — از طریق دانش مادی، تولید مستقیم و شبکه‌های اشتراک‌گذاری می‌توان وابستگی مصرفی را کاهش داد. ساختن چطور می‌توانیم نیازهایمان را با حداقل آسیب به طبیعت برآورده کنیم و خروجی‌ها را به ورودی‌ها تبدیل کنیم؟ قطع ارتباط از تولید به عنوان چارچوب پرماکالچر:

«غذا خیلی مهم است. تولید محلی‌مان به طرز باورنکردنی افت کرده. به صورت محلی چه می‌توانیم بکنیم؟»

این سؤال، سؤالی است که کل نشست را هدایت می‌کند و مانند نخ، تمام بحث‌ها را به هم پیوند می‌دهد.

نفس خاک

تکمیل شده است. هر نشست افراد از رشته‌های مختلف را دور یک میز آورده — بدون سلسله‌مراتب، زمان برابر، روایت شخصی، بی‌فرمی رسمی. است. در بیش از دو سال، از آب تا تنوع زیستی، از متابولیسم تا مرزها، از آب‌وهوا تا معدن، از جنسیت اجتماعی تا انرژی، تا خاک، یک سفر این نهمین و آخرین نشست برنامه Solunum birbuçuk

کار از اکولوژی جدایی‌ناپذیر است، روابط اعتماد پایه اقتصاد جایگزین است، سیستم‌های دانش با محصولات و رویه‌های خاک با هم زدوده می‌شوند. این صداها به هم آمیخته، یکدیگر را تکمیل کرده، گاه تعارض داشته‌اند. اما اجماع بنیادی که پدیدار شده آشکار است: خاک یک سیستم زنده است، کار، مؤسس تعاونی غذایی، هنرمند خاک، محقق-معمار، معمار خاک — از مسیرهای مختلف به همان مسئله دست زده‌اند. و در بحث آزاد نشست خاک، هم خلاصه این سفر هم امتحان آن است. هفت ارائه — سازمان‌دهنده جامعه غذایی، فعال کشاورزی، جامعه‌شناس

آکادمیک می‌رسد. نشست‌های سه‌ساعته برای سازماندهی مداوم ناکافی است — کارگاه‌های پیگیری، گروه‌های کاری کوچک، مستندسازی لازم است. طراحی و پایداری در آکادمی به طور گسترده بحث می‌شود اما به ندرت به عمل ترجمه می‌شود. برعکس، دانش فعال و عامل به ندرت به بافت‌های پایداری — دلایل سیستمیک را پنهان می‌کند. در حین صحبت از تغییر آب‌وهوا سیگار کشیدن، اجتناب از برقراری پیوند شخصی-سیاسی است. سیاسی‌زدایی اکولوژی — کنسرت‌های «برای طبیعت»، برندسازی

پراکندگی دانش بین رشته‌ای و نیاز به چارچوب مشترک. مقیاس: کنش‌های فردی ناکافی است، تغییر ساختاری ضروری اما غیرممکن به نظر می‌رسد. و صبر — کندی برقراری رابطه در حالی که بحران آب‌وهوا شتاب می‌گیرد. بین انتقاد سیستمیک و تغییر تدریجی — چطور با انگیزه ماند؟ بین تنش‌های غالب: بین فوریت

فرو رفتن چندساله قوم‌نگارانه Deniz — این مقیاس‌های زمانی به استحکام عاطفی و تضمین مادی نیاز دارند که بیشتر مردم از آن محروم هستند. سرچشمه می‌گیرد — نه از اعمال از بالا به پایین. پایداری ۱۵ ساله Ahmet در سازماندهی کشاورزی، مبارزه بیش از چهارساله Rana با باغ رومی،

نه مصرف فردی، بلکه شبکه‌های محله و منطقه — بازارها، جوامع، کارگاه‌های مشارکتی. تغییر از رویه‌های کوچک انباشته‌شده و سازماندهی محلی بیشتر پروژه‌ها در مقیاس‌های میانی کار می‌کنند: نه سیاست جهانی،

از باغ اشتراکی تا بازار تولیدکنندگان، از چادر کارگر فصلی تا معماری خاک، از دنیای میکروپها تا تعاونی غذایی — همه گره‌های یک شبکه هستند. یاد گرفته‌اند سوالات یکسان را با زبان‌های مختلف بپرسند، شرکت‌کنندگان دریافته‌اند که در زمینه‌های هم‌پوشان ادامه به کار خواهند پرداخت. مختلف اتفاق می‌افتد. برنامه Solunum خودش این عمل بوده است: تداوم‌ها و روابط غیرمنتظره ایجاد کرده، افراد از رشته‌های مختلف نه تکی بلکه جمعی، نه خطی بلکه ریزومی، نه مرکزی بلکه توزیع‌شده — از طریق رویه‌های متعدد هم‌زمان، در مقیاس‌های مختلف، در جغرافیاهای باران به سطح خشک می‌رسد، میکروارگانیزم‌ها بیدار می‌شوند. برای بیدار شدن لازم نیست شرایط کامل باشد — یک قطره کافی است. حرکت — اما خاک چیزی به ما می‌آموزد: وقتی اولین قطره

نوشتاری — مقاله، شیء زیباشناختی، کتاب. خبرنامه، کارهای جاری شرکت‌کنندگان. این نشست یک پایان نیست، یک گره در شبکه ادامه‌دار است. مستندسازی، نشر، آینده سری‌های کارگاهی پیشنهاد شده — شب‌های اجتماعی، رکی، گفتگو، پذیرایی. آثار

خاک برای آخرین بار، اما ملموس‌ترین شکل، آزمایش شده‌اند. مثل خاک: چرخه‌ای، زنده، حتی اگر خشک به نظر برسد با اولین قطره بیدار می‌شود. بدون مرکز، افقی تکثیرشونده، حتی اگر جدا شود ادامه می‌دهد. این سه مفهوم هسته برنامه Solunum birbuçuk هستند و در نشست سازماندهی می‌کنیم، ورودی از بیرون، پردازش در درون، خروجی به بیرون. یگانگی دانش — نمانده به یک رشته، نگاه به کلیت. ریزوم — شبکه‌های متابولیسم اجتماعی-اقتصادی — اینکه ما به عنوان جوامع چطور اطرافمان را